www.svoboda-news.com

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIII. Ч. 120. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок 25. мая, 1925.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

VOL. XXXIII. No. 120. Jersey City, N. J., Monday, May 25. 1925. THREE CENTS

Уряд робить ріжницю межи довгами воєнними а допомоговими,

ВАШИНГТОН, 22. мая. — Федеральний уряд, забираючись до стягання воєнних довгів від чужих держав, готов робити ріжницю межи позичками, даними ним у час війни на ведення війни, а позичками, даними після війни на повоєнну допомогу. Однак уряд рівночасно заявляє, що його руки звязані, поки конгрес не ухвалить у сій справі відповідного закона.

СКОНФІСКУВАЛИ ГОРІВКИ НА 300,000 ДОЛЯРІВ,

НЮ ЙОРК, 22. мая. — Прибережна сторожа піймала нині три бутлегерські кораблі, наладовані в щерть всякими горівками. Один з кораблів зловлено в Бостоні, а два в Ню Йорку. Зловлено їх власне підчас виладовування пачок, у котрих мали бути консервовані оселедці й раки. При ревізії оселедців показалися фляшки горівки.

ХАБАРНИЦТВО СЕРЕД МІСЬКОГО УРЯДУ В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК, 22. мая. — Суддя Симпсон почав нині слідство в справі хабарництва та вимушень, що розширилося серед нюйоркської поліції та урядників. На слідство стануло богато вуличних перекупнів („педлерів"), які зізнали під присягою, як ріжні урядники й полісмени брали від них хабарі за дозвіл торгувати, а відтак не додержували даних їм обіцянок.

ОРГАНІЗУЮТЬ ВОЗДУШНУ ЛІНІЮ ДЛЯ ТОВАРОВОГО ПЕРЕВОЗУ.

ШИКАГО, Илинойс, 21. мая. — У Дрейк Готел відбулися нині організаційні збори першої воздушної перевозової спілки в Америці.

Спілка має називатися Де Нещенел Ер Транспорт і має мати 10 міліонів долярів капіталу. Возити мається вперед лишень товари, а перша лінія получить міста Ню Йорк і Шікаго. Опісля спілка думає вкрити сітю цілі Злучені Держави.

В організаційних зборах взяли участь представники кількох великих корпорацій Америки, які думають попирати спілку своїми капіталами, як автомобілева спілка Форда, торговельна спілка Філда, підприємство до виробу гуми до жування Ригаі, аеропланова спілка Райта й другі.

ВЛАСТИТЕЛЬКА „ФАБРИКИ АНГЕЛИКІВ" ОБЖАЛОВАНА ЗА ВБИЙСТВО.

НЮ ЙОРК, 21. мая. — Стейтовий суд предложив нині своїй великій лаві присяжних суддів дальші факти, відкриті підчас слідства проти пані Гайсен-Фольк, властительки „дітової фабрики", що мала бути „фабрикою ангеликів", і присяжні судді признали, що властительку треба поставити на суд та обжаловати за вбийство дітий.

СТУДІЮТЬ ЖИТТЯ НА ДНІ МОРЯ.

НЮ ЙОРК, 21. мая. — Нюйорське зоольоґічне товариство дістає від свого корабля Арктудруса, що виїхав на повне море студіювати життя звірят в океані, незвичайно цікаві звідомлення.

Корабель находиться тепер коло острова Кокоса, недалеко від Панамського каналу. Студіюють там учені життя звірят довкола коралевих островів, на глибині яких трийцять стіп. Ученого спускають у шоломі нурка на морське дно і він сідає спокійно на скалі та приглядається життю й борні звірят. Звичайно, як довго він заховується непорушно, звірята його не чіпають. Коли ж людоїди зачинають його непокоїти, він утікає до залізної клітки, яку спускають разом з ним. Кажуть ті, що бували на дні, що всяких звірят там так богато, що від життя там аж кишить, а тіни рибних лав часто спричинюють дійсну темряву.

ЧИ МУЖ ВІДПОВІДАЄ ЗА ДОВГИ ЖІНКИ?

НЮ ЙОРК, 22. мая. — Нюйоркські стейтові суди ще бються за давне питанє, чи муж жінки відповідає за її довги.

Справу виведено перед суд через позов одного великого складу модного жіночого одіння проти одною нюйоркської акторки, котра будучи ще за своїм першим мужем, набрала всячини в склепі та казала зарахувати на свій довг. Вона опісля розвелася зі своїм мужем та вийшла за другого, а купець аж тепер пізнав її в суд за заплату довгу. Акторка казала судови, що довг заплатити повинен був її перший муж. Муж і купець були сьому противні, кажучи, що вона набрала на свій власний рахунок, а не на рахунок мужа. Суд і признав їм слушність, але жінка подає справу до висшого суду.

ВЕЛИКА КЛЕНІВСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ.

ПОРТ ВАШИНГТОН, 21. мая. — На першу сього року велику демонстрацію прихильників Ку-Клакс-Клена на Лонг Айленді, що відбулася на так званім Полн Кука, зібралася величезна товпа, яку обчислюваню на три тисячі учасників. Були там мущини й женщини, а чого одна третина носила білі плахти організації. Зборів стерегло двох жовнірів на мотоциклях, 50 поліційних аґентів, кількох мундурованих сільських полісменів та 15 поліцаєнів зі сього міста.

ФАБРИКАНТ ПОЧИНАЄ КАРУ ЗА ДВОЖЕНЬСТВО.

ОСИНИНҐ, Ню Йорк, 21. мая. — Вернінґ Мейо, 66-літний фабрикант [illegible], почав нині відсиджувати в тутешній стейтовій [illegible] свою кару за двоженьство. Суд засудив його ще в маю 1922 [illegible], але він відкладав [illegible] від 1 [illegible]

УДАРТЕ В ВІЧЕВИЙ ДЗВІН, ДОПОМОЖІТЬ ГОЛОДНОМУ СЕЛУ.

Від місяців не бачить наш селянин хлїба. Сам не має чим поживитися і не має зерна на весняний посів. Тепла зима і мишва знищила озимину. Лютий ворог донищує його податками і данинами та жде на його загибіль.

Громадяне. Не даймо загибати живому народови. Кинься всі як оден до ратунку нашій. Нехай прокинеться в ту страшну хвилю і найбільш заспалий кут, хай вдарить в вічевий дзвін і кличе нарід на пораду, на негайну допомогу нашому Голодуючому Рідному Селу.

Порятувати село — це наш святий обовязок, бо ратуючи село, ратуємо українську націю. Від того обовязку не може і не сміє відтягнутися буквально ні одна особа українського роду.

В першій мірі повинні взятися до цеї праці наші товариства і парохії по місцях, а дальше всі свідомі громадяне. Повинні скликувати віча і наради і представити народови голодове лихоліття в старім краю.

Коли бракує Вам бесідника пишіть до Обєднання на адресу:

OBYEDNANNYE, 847 N. FRANKLIN ST., PHILADELPHIA, PA.

ГОРІВКА ПОДЕШЕВІЛА... 40 МИЛЬ ВІД БЕРЕГА.

НЮ ЙОРК, 22. мая. — Як кажуть пронибіційні урядники, наслідком кампанії уряду проти бутлегерських кораблів на Атлянтійськім океані, 40 миль від берега, горівка значно подешевіла. Кажуть вони також, що бутлегери зрилися богато завзятіші. В довгій колись лінії бутлегерських кораблів остав тепер всего один корабель.

Моряки кажуть, що наслідком затроєння морської води алькоголем у рибацькі сіти попадають тепер такі риби, які давнійше там ніколи ен попадали.

ГАРМАТА — СОНЯШНИЙ ГОДИННИК.

У Парижі перед Пале Рояль недалеко памятників Віктора Гіґо й Каміля Десмуліна стоїть невеличка бронзова гарматка. До 2. серпня 1914 р. звіщала вона Парижанам полудне. Як вибухла війна, гарматка стояла безчинно. Під деяким зглядом гарматка ця робить службу соняшного годинника, бо стрільно запалюється від соняшного світла і то докладно в саме полудне, коли сонце світить найсильнійше. Але що бувають і дні, в яких сонця не видати, коли небо захмарене, то тоді канонір запалює стрільно сірником. Первісну гарматку уставили перед Пале Рояль в 1786 році. Теперішня гарматка то наслідування первісної, а походить із 1899 року. Тепер гарматка знову буде звіщати Парижанам полудне, коли маґістрат признає на це річні кошти 300 франків.

ЛИСТИ З ДОЛЯРАМИ.

Майже одночасно у Львові та Золочеві зловили двох аматорів чужинних листів: львівського почтового возного Зубу і золочівського листоноша Шуміньського. Вони відчиняли листи з долярами і заклеювали їх на ново, або викидали: Зуба ще шукав за чужинними маркамі, які збирав для свого сина.

ТЕРОР ПРОТИ БОЛЬШЕВИКІВ.

Совітська преса повідомляє: В селі Никифіровка 4-го квітня вечером забита жінка-делеґатка Нестерпенко. Дня 12-го квітня по дорозі зі Жиеринки на Попівці забито комуніста Деревлюка.

БЕЗРОБІТТЯ В МОСКВІ.

Французькі газети повідомляють, що на Московській Біржі Праці зареєстровано 110,000 безробітних.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ І ФОТОГРАФІЙ ЧЛЕНІВ ВІДДІЛІВ ДО КАЛЕНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА РІК 1926.

Календар У. Н. Союза, який розходиться у многих тисячах примірників, є найліпшим середником до оголошувань поміж американськими Українцями. Хто має який бизнес, а залежить йому на тім, аби про нього знало як найбільше людий, повинен дати своє оголошенє до календаря У. Н. Союза. Ціни є вельми приступні, зваживши, що наклад буде виносити 20,000 примірників. Ціла сторона 34 кв. палів, коштує $30.00; половина $15.00; чверть $10.00; осьма часть $5.00; перша і послідна сторона в части оголошень та середна на окладинці по $35.00. Хто хотівби в своїм оголошенню помістити також і фотографію, чи то свою чи свого бизнесу, мусить як прислати з неї готову до друку клішу; коли ні, то поносить кошт виготовлення такої кліші з фотографії то значить, що його оголошенє буде о стільки дорозше коштувати, скільки виносить кошт виготовлення з фотографії друкарської кліші.

Текст оголошень мусить находитися в редакції по день 15. серпня б. р. Гроші за оголошення належить посилати рівночасно. Оголошення на кредит безуслівно не будуть друкуватися.

Фотографії братств і товариств. Відділи У. Н. Союза, а також кружки співацькі і театральні, школи, банди, які суть при відділах У. Н. Союза (если який кружок, співацьке товариство і т. п. це єсть при відділі У. Н. Союза, таких після ухвали не буде поміщуватись у календарі), хотілиб аби їх фотографії були поміщені в календари на 1926 рік, зволять їх прислати на адресу „Свободи" найдальше по день 31. липня б. р. Рівночасно проситься прислати з фотографією чек або моні-ордер виписаний на імя „Свободи", на суму $10.00. Сі гроші ужиється на покрите коштів виготовлення з фотографії друкарської кліші. Місце в календари безплатно.

Всі фотографії мусять бути добре опиковані.

Всі письма належить адресувати:

„SVOBODA"
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ПОЖАР У ХОРОСТКОВІ.

В Хоросткові (повіт Тернопіль) вибухла дня 16. IV. пожежа наслідком іскри з полевої кухні граничної сторожі. Сто господарств згоріло, 1000 осіб без даху. На місце приїхав воєвода [illegible]

„БЕЗПЛАТНИЙ ГОТЕЛЬ".

Так називає від якогось часу львівське „Слово Польске" страшну поліційну тюрму при вул. Яховича. Мабуть з надмірної пошани до того рода установи названий орган містить щодня звіти про те, хто користає з того „безплатного готелю". Отже між гостями з неділі (26. квітня) ми вичитуємо між иншими таке: „Олекса Губчак, рільник із Дмитря, за „нетрентнон жебранінен". Цікаве явище, що наші селяни, які так дуже не люблять жебрати, дійшли у своїй жебранині аж до тої ступени влізливости, що їх за те арештують. Як би репортер „Слова" запитав був того селянина про причину жебранини, то певне довідався би, що загнали його туди голод і нужда, які знов є впливом політики панів і підпанків, надиханих ідеольоґією „Слова". Певно, що булоб далеко гірше, як би той селянин замісць жебрати пішов красти. Та це знаменитого репортера не цікавить.

В ІНДІЯХ ПРИНОСЯТЬ ЩЕ ЛЮДСЬКІ ЖЕРТВИ.

Англійські ґазети повідомляють із Калькути, що там недавно принесли в жертву індійській богині Калі молоду дівчину. Рівночасно поставили перед святинею богині дитину, що згинула там наслідком холоду й голоду. Цей подвійний злочин поповнили, щоби зєднати ласку богині Калі для одного визначного Індійця, що вже довго нездужає. Родина хорого вірила сильно, що лише жертва в людях може привертю жінка національного бога Індів: Шіви. Він у трімурті (індійській трійці богів) займає третє місце, нищить а заразом запліднює. Представляють бога Шіву й його жінку Калі з людськими черепами довкола шиї.

Нути йому здоровля. Англійський суд присудив на смерть батька пожертвованої молодої дівчини і двох його синів, які помагали при виконанню жорстокої жертви. Одну своячку, що знала про злочин, засудили на досмертне заслання. Так отже заходи англійських властей здавити жорстокий звичай людських жертв, усе ще безуспішні. Богиня Калі, від якої пійшла назва міста Калькути,

АРЕШТАНТИ ОГРАБИЛИ ПОЇЗД.

В часі перевозу арештантів до Іркутська (Росія) вони обезброїли варту, а потім спинили поїзд, ограбили до нитки залізнодорожну комісію, що їхала тим самим поїздом, і щас[illegible]

Французьке правительство за побільшенєм податків і сплатою воєнних довгів.

ПАРИЖ, 22. мая. — Французьке правительство відбуло нині раду, на якій приняло плян міністра скарбу Йосифа Кайо, щоби Франція сплачувала Америці й Англії воєнні довги з тих „воєнних відшкодовань", які вона одержує від Німеччини в готівці.

Одночасно воно приняло також другий плян міністра Кайо, яким побільшено податки так щоби приходи Франції сього року зросли о півтора міліярда франків (паперових). Сим робом буджет Франції на сей фіскальний рік буде зрівноважений.

Оба пляни правительство предложить парляментови і сподівається, що він їх прийме.

СТАЛІН ДИКТАТОРОМ.

ВЕРЛІН, 22. мая. — З Москви повідомляють, що тепер дійсним диктатором Росії є Іван В. Сталін (Грузин; його дійсне імя Джугашвілі).

На нього здали диктаторську власть Каменев і Риков. Він більше консерватист у економічних справах і поборює радикального комуніста Зіновєва.

ЩЕ „ЗАБЕЗПЕЧЕННЄ".

ЛОНДОН, 22. мая. — Франція предложила Англії текст своєї відповіди, яку має вислати Німеччині на її предложенє про „забезпеченнє".

Англійське правительство невдоволене сею відповіддю і зажадало від Франції подрібних інформацій, які французьке міністерство закордонних справ обіцяло йому прислати.

НЕ МОЖУТЬ ПОГОДИТИСЬ.

ПАРИЖ, 22. мая. — Франція й Англія не можуть погодитись щодо ноти, яку мали вислати Німеччині у справі її розоруження.

Франція настає, що Німеччина нарушила версайський мировий договір, задержуючи давні зоруження і переводячи нові, одначе Англія сього не хоче підписати.

У сій справі було скликано на завтра відому париську „конференцію амбасадорів", одначе і її відложено, бо і там англійський амбасадор не погоджується з французьким.

Сим разом відкладено „конференцію амбасадорів" на незначений час. Се вказує, що нема надії, аби у сій справі прийшло до порозуміння між Францією й Англією. Сі взаємини між обома аліянтами дуже занепокоюють французьких дипльоматів.

ВІЙНА В МАРОКУ.

ПАРИЖ, 22. мая. — Премієр Франції Пенлеве заявив, що одержав відомости з Марока, що тамошня війна французького війска проти військ Абд-ел-Кріма розгорілась надобре, та що він зажадає від парляменту кредиту на сю війну в сумі 30,000,000 франків.

ДЕРЖАВНА КОНТРОЛЯ ПОЖИВИ.

ЛОНДОН, 22. мая. — Премієр Болдвин заявив нині в палаті громад, що англійське правительство небаром предложить палаті законопроєкт про установлєнє державної контролі над поживою в Англії.

АНГЛІЯ І ПАЛЕСТИНА.

ЛОНДОН, 22. мая. — Англійська влада назначила високим комісарем Палестини полевого маршала лорда Пламера.

Се дуже не сподобалось Жидам і вони зачали дорікати Англії, що вона не дбає про „жидівський національний край", який лорд Балфор обіцював Жидам, але дбає про Палестину яко свій край з військового погляду і тому назначує туди комісарем англійського ґенерала.

Кажуть, що Англія змінює свою політику у відношенню до Палестини і не хоче її віддавати в неподільне панованє Жидам. Се, кажуть, під впливом подій в Палестині підчас тамошньої гостини лорда Балфора, коли то Араби так голосно і рішучо запротестували проти верховлади жидівської меньшости над ними.

ЛЕТ ДО ПІВНІЧНОГО БІГУНА.

ОСЛО, столиця Норвеґії, 22. мая. — Відколи Амундсен зі своїм товариством відлетіли вчера вечір до північного бігуна, всі вісти про них пропали.

Колиб вони вернулися з дороги, або коли би правильно летіли туди і назад, вже були-б вернулись на Спіцберґен. Але їх досі нема, отже знаці допускають, що або сталась їм пригода в леті до бігуна, або що вони вертаються, ідучи по ледах і снігах.

Дорога туди могла тривати 8 годин. На бігуні мали бути 6 годин для пороблення наукових помічень та оставлення записки, яку мали закопати у фляшці, а відтак, якби летіли назад правильно, могли-б були теж за 8 годин прилетіти на острів Спіцберґен. Се узало-б майже добу і нині вечір були-б про них вже якась вістка, одначе досі не було ніякої, хотяй вже далі півтора доби.

На північ від острова Спіцберґен відплили за літаками також два кораблі, що мають ратувати відкривши, якщо їх стрінє пригода. Сі кораблі будуть ґнисти, поки не буде жаду, а далі стануть. Далі можна їти з підмогою пішки або собаками. Все те забере богато часу.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian Democratic Newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 14, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Price one copy ... 2 cents
Per year ... $ 7.00
Six months ... $ 3.75
Three months ... $ 2.00
Subscription Jersey City Rates:
Per year ... $10.00
Six months ... $ 5.00
Three months ... $ 2.75

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.
На рік ... $ 7.00
На пів року ... $ 3.75
На три місяці ... $ 2.00
В Джерси Сити і Заграницею:
На рік ... $10.00
На пів року ... $ 5.00
На три місяці ... $ 2.75

За зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
В Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ЩЕ РАЗ РЕГІСТРАЦІЯ ЧУЖИНЦІВ

Справа регістрації імігрантів у Злучених Державах знова на хвилю набрала розголосу. Знова пішла агітація, сим разом оперта на розрахунки секретаря праці Дейвиса, що мовляв в Злучених Державах є тепер понад міліон чужинців, які сюди дісталися безправно. Виходилоби зі сих слів, що до Злучених Держав пливуть без упину дві струї. Одна струя — заграничної горівки, друга струя — живих людий, яким доступ до Злучених Держав заборонений. Секретар Дейвис так і називає сих послідних „бутлєг айлєнс".

Звідки секретар Дейвис знає, що до Злучених Держав іде ціла струя заборонених імігрантів, а ще більше звідки він знає, кілько саме сих чужинців до Злучених Держав уходить, сього Дейвис не каже. З огляду на те, що іміграційні урядники можуть йому донести, кілько вони впустили до краю правних імігрантів, але не можуть йому сказати, кілько вони впустили помимо своїх сторож, обчислення сі треба брати як звичайний собі догад на сліпо. Просто чоловікови треба щось доказати, ось і доказує, покликуючися на якісь числа, котрих ніхто ствердити не міг і не може.

Декотрі газети вже проявляють справдішну нетерпеливість щодо сеї агітації. Звертають вони увагу урядови, що коли скрадні до Злучених Держав пачкується стільки імігрантів, то американський уряд повинен уперед доложити всіх старань, щоби виконати обовязуючі тепер закони, заким зажадає ухвалення нових. Треба наперед скріпити сторожу здовж мексиканської та канадійскої границі, а доперва, як будуть докази, що сі сторожі не помагають, братися до драстичнійших, острійших законів. Здалося теж, кажуть, заостритн закони проти пачкарів імігрантів. Коли уряд, не спробувавши сих способів, заведе регістрацію, то вона відомо мусить викликати враження, що регістрації потреба на зовсім що другого, як на замкненне границь для пачкування імігрантів.

ПРИЗНАННЄ НЕВДАЧІ

Рівночасно як федеральний уряд засукує рукави до послідної завзятої акції проти бутлєгерів, що пачкують до Злучених Держав алькоголічні напитки, як федеральні урядники розголошують широко про свої здобутки в сій морській виправі, сенатовий комітет, установлений для зібрання фактів про виконуванне прогибіції, видає свою заяву, зовсім непохлібну для уряду та його акції.

Члени так званого комітету Кузенса виступили вже з публичними заявами в сій справі, хоча комітет, як вони кажуть, ще не виготовив своїх пропозицій на зараждение лихови. Лихо лежить в тому, що прогибіційного закона зовсім не виконується. Члени сенатового комітету найшли довгий ряд фактів, які засвідчують про урядову нездарність, злий заряд ба навіть підкупства урядників. Як кажуть члени сенатового комітету, виконуванне прогибіційного закона зійшло на чисту комедію. Не лишень урядники закона не виконують, але й увесь народ знає, що закона не виконується.

Наслідки такого стану поважні. Не виконуванне закона, що набрався такого широкого розголосу, мусить потягати за собою погорду для всіх законів, які мають бути виконувані. Погорда для прогибіційного закона викликує погорду для других законів і для закона взагалі. Америка стоїть перед тяжкою суспільною крізою. Вона мусить придумати якусь зараду на сей стан. Так дальше впорядкована суспільність удержуватися не може.

Яку зараду найти на сей поважний стан, сього комітет сенатора Кузенса ще не каже. Члени комітету кажуть, що вони вже зібрали факти, але ще їх як слід не розглянули й ще не найшли, як на сей стан зарадити. Вони ще мають кілька місяців часу до скликання конгресу, а до того часу вони сподіються ще якусь зараду найти. Покищо вони радять лишень одно, а то, перенести нагляд над виконуванням прогибіційного закона з департаменту скарбу до департаменту судівництва. Мовляв, прогибіційний закон це карний закон, який повинен належати до департаменту судівництва.

В сьому є дещо й правди. Та сама суть не в тому. Суть у тому, чи потрафить департамент судівництва виконувати закон, якого не міг виконувати департамент скарбу. Думати так нема ніякої підстави. Скорше можна припустити, що й урядники департаменту судівництва не потрафлять виконати закона, на якому зломив свої зуби департамент скарбу. Скорше можна допустити, що, як досі закиди нездарности, злого заряду й хабарництва можна було піднести проти урядників скарбу, так й будуче урядовими нездарами й хабарниками будуть судді й прокуратори.

Коля мати до вибору межи хабарництвом скарбовців, а хабарництвом суддів, то вже менче шкідливе для краю хабарництво скарбовців. Однак, видно, що Злучені Держави мусить перейти ще й через період судового хабарництва, заким законодавці зголбудуться на відвагу сказати явно й славно, що прогибіційний закон нездоланний до виконання й перевести

І НАШІ НЕ ВІДСТАЮТЬ

(Замісць гумористичного фелєтона).

Як відомо, диктатура на Україні належить КП (б) У, себ-то Комуністичній Партії большевиків України. В складі сеї філії РКП (Російскої Комуністичної Партії) є кого і скільки хочете, лише Українців у ній можна на пальцях перелічити. Проте якістю сих останніх цілком можна надолужити кількість, бо-ж ті з Українців, що примазались до КП (б) У, своїми моральними якостями та радкою любовю до Неньки-України й її культури нічим не відріжняються од тої Жидови та Москалів, що складають ядро партії.

Пр одного з наших землячків нещодавно проникли за кордон надзвичайно цікаві звістки. З огляду на те, що наближається час, коли „ми" підем „туди", а вони прийдуть „сюди", вважаю, на всякий випадок, подати сі звістки до уваги американських земляків: а ну-ж сі панове зявляться й на обрію Нового Світу, як уже зявилися декотрі з наших червоних землячків, щоб сіяти розбрат серед американських робітників-Українців. Особа, про котру подам отсе відомости, є Ів. Касяненко.

Отже — як живе й працює на радянській Україні комуніст-Українець Іван Касяненко. Відомости беру із статті „Як учать у Київі"— якогось київського педагога, що заховався за псевдонімом В. Жерадов.

„В останній прихід большевиків в 1920 р. Ів. Ів. Касяненко, що ледви-ледви скінчив сельсько-господарську школу в м. Смілі й був 15 літ антрепренером театру, а тепер партійний комуніст, — став проректором Київської Політехніки по господарству.

Ів. Касяненко виявив себе талановитим організатором. Він цілком підкорив собі бездарного боязкого ректора Боброва і взяв у свої руки все управлінне Політехніки. На всі більш-менш активні або вигідні посади він посадив свою рідню. Брата його Андрія Касяненка, студента 2-го курсу Київської Політехніки, було настановлено професором авіяції й ректором Робфаку (Робочого Факультету при Політехніці); другого брата — Віктора було призначено професором лісоводства, третого брата — Евгена було послано в наукову командировку за кордон, де він пробуває й досі, живучи на кошти київської Політехніки, нічого не роблячи для неї і займаючись там комуністичною пропагандою. Завідування досвідньою стацією Політехніки дано було чоловікови сестри Ів. Касяненка — Гребінюкови; завідування досвідними полями й городами на селитьбі Політехніки доручено було чоловікови сестри в других— Лиходідови, жінка котрого відкрила ідальню для ком-ячейки. Помішником завідуючого фарбарнею при хемичнім факультеті призначено Касяненкового шваґра — колишнього чекиста; завідючим господарською частиною — брат сестриного чоловіка — Левкович, а сестрин чоловік — другий Левкович— став завідувати ідальнею для студентів і біднійших професорів, основаною організацією А. Р. А. Секретарем містскому (комітет по управлінню мешканнями професорів і служебовців) призначено Грищенка, колишнього матроса — Касяненкового брата в других. Хлібопекарню для Робфака віддано до рук Касяненкового шваґра. Бухгальтером Політехніки був Фельдман — рідня Касяненкової жінки. Зубним лікарем при Політехніці призначено було Касяненкову свочку (сестру жінки). На чолі студентського комітету, т. з. „Студкому", стала ст-ка Марія Левкович — сестра чоловіка Касяненкової сестри. Управителями двадцяти пяти маєтків, реквізованих у найбільших поміщиків Київської, Подільської й Волинської губ. і відданих Політехніці (між ними чотирі парові млини й дві цукроварні), було призначено кревних або приятелів Касяненка.

Вся отся армія кревних Касяненка корилася лише своєму прінципалови, але мала свободу що до рабунку державного майна й хабарів. Платня всім їй була особливо збільшена і звітів жадних не вимагалося. Всі мали казенні мешкання, ремонт у яких робилося на кошт держави, чого не робилося нікому з инших службовців і професорів. Фарма Політехніки, яка раніш завше постачала молоко для всіх службовців і професорів, не тільки тих, що жили в селитьбі Політехніки, але і в місті, тепер стала постачати лише Касяненкам та їх кревним, позбавивши молока навіть хорих і дітей. Телята, котрих убивалося на фармі, а також годовані свині, мясо котрих раніш завше правильно розподілялося між усіми службовцями й професорами Політехніки, тепер було „заброньовано" для всего роду Касяненків, так само, як і овочі та городина з досвідних садів та городів. Жаден з 25 маєтків не тільки не давав ніякого прибутку, а навіть не окупав себе, не вважаючи на те, що в 1923 р. з державної скарбниці видано Політехніці для засіву городів та піль три вагони насіння. Коні Політехніки цілими днями бували заняті катанням Касяненків та їхньої рідні.

Кілька раз переводилося ревізію, але Касяненко улаштовував їй урочистий бенкет, і на сім кінчалося. Кілька раз партія комуністів вимагала виключення Ів. Касяненка з партії за роскішне житте, кілька раз професори скаржились до Харкова на утиски, але справа звичайно кінчалася на тому, що Касяненко їхав до Харкова, де в той час була жінка Раковського, Міра,—подруга його жінки, і завдяки сему не тільки виходив сухим з води, але звичайно приїздив ще сильнійшим, ще з більшою владою. В Київі кружляли чутки, що, крім того, Раковський був звязаний з Касяненком спільною грою на біржі державними грошима. І справді, службовці Політехніки часто по два й по три місяці не одержували платні, а коли діставали, то третину або половину, хоч відомо було, що з центру платню було вислано всю. Коли де-котрі сміливійші професори вимагали повну заплату, то їм казано, що гроші потрачено на господарські потреби, а як що вони й далі протестувати-муть, то не дістануть нічого, і їх викинуть...

Сам Ів. Касяненко, Бобров, брати Касяненки, Калиненко, Левик, Зиновєв — комуністи, — а також як кажуть Кияне, ті, що „лижуть пяти", професори призначили собі по три „ставки" (себ-то потрійну платню), ніби то за особливі заслуги, і тому одержували грубі суми, в той час, як инші голодували.

...Потісненне мешкань у Політехніці Касяненко використав для організації шпіонства за професорами, вселяючи в кожде мешкание професора по одному або й по два студенти-комуністи, котрі, без сорома казка, стежать за кождим кроком не тільки професора, але й його родини...

В літку минулого року була ревізія Політехніки, котра (ревізія) викрила розтрату 65 тис. руб. ще до обслідування маєтків, досвідних стацій тощо. За се Ів. Касяненка було звільнено з посади ректора Аґрономичного Факультету і призначено до Харкова (ближче до центральної влади) на посаду директора Технольоґічного Інституту, себ-то, замісць карц, тов. Ів. Касяненко дістав... підвищенне, не заплативши ані копійочки за розмантанні гроші-шики..."

Така історія однієї карери. Коли до сего додати, що славні брати Касяненки — се ті самі, що до війни в Черкасах, на Київщині, жебрали у богатих Українців гроші на спорудженне дивовижного літака й пропивали ті гроші; а за часів Центральної Ради та Директорії водили перезву з большевиками і працювали на загин Української Держави, то портрети сих вибачте, Українців буде цілком домальовано. Будемо сподіватися, що вдячна Батьківщина, визволившись з-під большевицької корниги, здолає по заслузі возвеличити сю славну родину.

Подав М. Джеря.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ВУНСАКЕТ

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА У ВУНСАКЕТ, Р. АЙ., УЛАДЖУЄ ДЕНЬ ЗБІРКИ НА УЛИЦЯХ МІСТА НА ПОМІЧ ГОЛОДНИМ СЕЛАМ В ГАЛИЧИНІ.

Добрий приклад для всіх наших громад в Злучених Державах і в Канаді.

(Допись з Вунсакет, Р. АЯ.)

Просьба до українського загалу у Вунсакет і околиці.

Дорогі Земляки! Страшний голод навістив наш рідний край. Сотки тисяч нашого рідного люду виставлено на голодову смерть а наші відвічні вороги Ляхи і Москалі затирають руки з радости, що вигибає наш бідний поневолений народ і робить місце на широких полях України для ляхотатар і прочої світової драні.

До нас доходять сумні вісти з рідного краю, наші браття і сестри просять нас о поміч; просять о кусок хліба. Тому наш комітет несення помочи, котрий займався збіркою на ріжні народні цілі, тепер постановив прийти з помочю українському селу і на тущіль виєднав при помочі нашого місцевого пароха Глїба Верховського у міській влади український день на 6-го червня с. р.

Так дорогі Браття і Сестри, просимо Вас допомогти. Чужі люди не відмовили нам, тож маємо надію, що і Ви не відмовите нам і поможете зібрати жертви на голодних. Просимо наших молоденьких дівчаток, щоби записались до збирання жертв на 6-го червня с. р. і також просимо наше жіноцтво щоб записалося до тої гуманної і благородної праці, і всіх наших патріотів щоби помогли нам в тім святім ділі. Від тої праці ніхто не повинен відтягатися. Кождий, хто називає себе Українцем і Українкою, повинен збирати жертви на голодних в день 6-го червня.

Ще раз кличемо: Український народе з Вунсакет і околиці: День 6-го червня се день для наших голодних братів і сестер. В той день кождий свідомий Українець і Українка з Вунсакет і околиці мають нагоду показати свою любов до того рідного села, з котрого ми вийшли. Просимо околицю як Правиденс, Сентрел Фоллс, Менвил прислати нам дівчат для збирання жертв по стрітах.

Просимо охочих нас повідомити наперед листовно на адресу: Стефан Лемішка 143 Daniels St., Woonsocket, R. I.

За Комітет:

С. Лемішка, предсідатель;
А. Харук, касієр;
Т. Турецький, секретар.

„УКРАЇНСЬКИЙ ВІСТНИК"

(Лист із Праги).

Коли в нініших умовах українського, а спеціяльно еміґраційного життя появляється „ще один" новий часопис, то до цього факту можна поставитись і неприхильно, і прихильно. Неприхильно — коли новий орган не є виразником суспільної течії, а тільки має служити чиїмсь особистим чи гуртковим інтересам. Такі нові „органи" приносять тільки шкоду, бо ще більше розпорошують вже й без того дуже розпорошені наші сили й засоби, плодять особисті непорозуміння й сварки, понижують рівень нашої суспільної атмосфери й загалом стають чинником дезорґанізації замісць так нам потрібної орґанізації.

Навпаки, прихильно треба ставитись до нововиникаючих часописів, коли вони мають своїм завданнем освітлювати настрої та хотіння значнійших суспільних течій. Коли яка-небудь суспільна течія істнує й коли за нею стоять поважні громадські сили, то краще для неї самої й для цілого суспільства, щоб був особливий провсовий орган, просякнений виключно ідеольоґією тої течії. Це дає можливість самим ідеольоґам цеї течії взаємно себе доповнювати, перевіряти й поглиблювати, а суспільству забезпечує необхідну контролю над внутрішніми процесами, які в тій течії відбуваються.

У світлі цих міркувань треба безумовно привітати появу першого числа „Українського Вістника" — „органу незалежної республиканско-демократичної думки", як він себе називає. Це не особистий і не гуртковий орган, а орган значної української суспільної течії — течії УНР-івської. Переконатись можна в цім вже з поверхового перегляду призвищ співробітників першого числа. О. Шульгин — бувший посол УНР у Парижі, О. Лотоцький— бувший посол УНР у Царгороді, К. Мацієвич — бувший посол УНР у Букарешті, М. Славинський— бувший посол УНР у Празі, А. Марголін — бувший посол УНР у Лондоні, М. Левицький — бувший посол УНР в Атенах. Все сайі бувші посли та міністри УНР! Бракує лише призвищ С. Петлюри та А. Лівицького, щоб комплет був зовсім повний. Але про першого досить багато говориться в тексті „Укр. Вістника", а другий ще може виступить пізнійше.

Приглянувшись близче до змісту „Укр. Вістника", ми знов побачимо, що маємо тут до діла з виразником УНР-івської ідеольоґії. Це в редакційній статті говориться, що „великі завдання стоять перед "ініціторами цього невеличкого журналу", але вже в послідуючій статті „На ріках Вавилонських" О. Лотоцький висловлюється менш широко й більш конкретно: **„Вийшли ми з тому під державним прапором Української Народньої Республіки — той прапор маємо цілим і непорушним принести до дому".**

Тут не місце й тепер не час виступати з критикою УНР-івської ідеольоґії та вказувати на її слабі сторони. Не місце й не час — бо життя вже давно сказало з цього приводу своє слово, а момент нині не такий актуальний, щоб потрібно було роздмухувати розбіжности нашої національно-політичної думки. Сам „Укр. Вістник" подає під цим оглядом добрий приклад, мудро оминаючи слизьких і спірних питань, а більше додержуючи „золотої середини".

Та на одну подробицю все-таки дозволимо собі звернути увагу керманичів „Укр. Вістника". Що УНР-івська концепція є концепцією „одної половини України" — це давно відомо. Що „УНР-івство" й „придніпрянство" є синоніми — це також давно відомо. Але не все, що всім відомо, треба так неделікатно підкреслювати, як це зроблено в першім числі „Укр. Вістника". На 42 сторінки великого формату, з яких складається число, тільки півсторінки тексту присвячено Західній Україні! Лист з Болгарії займає більше місця, лист з Франції — ще більше, а на нещасну „другу половину" України ледве знайшлось півсторінки...

У вступній статті редакція обіцяює на сторінках свого журналу „освітлювати культурні наші питання й виявляти ту велику працю, яку здійснює українська еміґрація, де поруч працюють Наддніпрянець і Галичанин, Кубанець і Буковинець, і в **сфері духа утворюють єдність цілої української соборної національної культури"** (підкреслення наше). Очевидно, що єдність і соборність „у сфері духа" — це одна річ, а в сфері політики — зовсім инша річ...

Зрештою, було б чимсь неприродним, коли б УНР-івський часопис виглядав не так, як виглядає „Укр. Вістник". Нині маємо перед собою „чисту культуру" УНР-івства, а в цім, кінець-кінцем, і полягає головна цінність нового органу.

М. К.

У. Н. СОЮЗ—НАЙЛІПШИЙ ОПІКУН В НЕЩАСТЮ, ЧИ ВИ Є ЧЛЕНОМ ЙОГО?

АСТРОНОМІЧНІ ЧИСЛА.

Колиб ми мандрували до найблизшої нерухомої зорі, самособою не дісталися би там за нашого життя. Та всетаки цікаво, як довго тревала би така мандрівка. Для бігуна тревала би вона 120 міліонів літ, для звичайного пішого мандрівника, що йшов би маршовою військовою ходою, майже 700 міліонів літ, зате світло переходить таку віддаль на протязі чотирох літ.

КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ ЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ
ЗГІДНО З УХВАЛОЮ 1-ої КОНВЕНЦІЇ У. Н. СОЮЗА
ПРИЙМАЄТЬСЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ
В КВІТНИ, МАЮ І ЧЕРВНИ 1925 Р.
ВСТУПАЙТЕ І ДРУГИХ, ЄДНАЙТЕ ДО У. Н. СОЮЗА

ЗОЛОТА КНИГА
ЮВИЛЕЙНОЇ КАМПАНІЇ У. Н. С.
1. 10. 1924.—31. 3. 1925.

Виказ Членів-Організаторів.

В. 2. ІВАН ВОРГАЧ 18-ох.
В. 4. Семен Кусень 1-го.
В. 5. Нестор Олійник 6-ох.
Іван Сидор 4-ох.
Антін Климишин 4-ох.
В. 6. Іван Ленперський 3-ох.
В. 7. ПЕТРО ПУХИР 12-ох.
ДМИТРО КАПІТУЛА 10-ох.
Іван Кобут 2-ох.
Йосафат Костів 2-ох.
Андрій Капітула 1-го.
В. 8. СЕМЕН ПИЛИПИШИН 11-ох.
Василь Манзаль 8-ох.
Антін Хіцко 3-ох.
Григорій Сливка 2-ох.
Микола Чонів 1-го.
В. 9. Василь Гарча 4-ох.
Адам Прус 1-ох.
В. 10. ІВАН ЛЕБІДЬ 10-ро.
Матвій Студент 2-ох.
Дмитро Сидорак 1-го.
В. 11. Василь Товонюк 1-го.
В. 14. МАФТЕЙ СТАВЧАНСЬКИЙ 20-ох.
Микола Франьчук 3-ох.
Григорій Бегар 1-го.
В. 15. Семько Козак 4-ох.
В. 17. Андрій Біблий 1-го.
В. 21. Теодор Синк 8-ох.
Микола Коцан 1-го.
В. 22. Михайло Богдай 2-ох.
Іван Копіт 1-го.
В. 23. Іван Біньковський 3-ох.
В. 25. Семен Яловський 3-ох.
Іван Кашпанюк 3-ох.
Володимир Лотоцький 3-ох.
Михайло Горчак 2-ох.
Омелян Ревюк 1-го.
В. 26. Василь Бусько 8-ох.
В. 27. Василь Гладкий 4-ох.
В. 28. ІВАН МУЗИКА 20-ох.
Іван Заходник 6-ох.
В. 29. Григорій Міхалійський 9-ох.
В. 30. МИКОЛА ВЛОВЯК 11-ох.
В. 31. Кирило Фещенько 9-ох.
Іван Огарик 7-ох.
Петро Боблеяк 3-ох.
В. 36. Зофія Гунька 3-ох.
Юстина Лиса 2-ох.
Марія Новак 1-ну.
Марія Ходак 1-ну.
Зофія Галушка 1-ну.
Ксеня Латька 1-ну.
В. 37. Анна Горінь 8-ох.
Зофія Фуртас 3-ох.
В. 38. Яким Смолик 5-ох.
Михайло Вільчинський 1-го.
В. 43. Василь Лакуда 3-ох.
В. 44. АНДРІЙ ЧЕПЕЛЯК 11-ох.
Стефан Кудрик 8-ох.
Лука Демчук 6-ох.
В. 45. Теодор Малик 4-ох.
Іван Юзьвяк 1-го.
Іван Шманда 1-го.
Дмитро Стриковський 1-го.
В. 46. Степан Матчак 8-ох.
В. 47. Микола Кудринський 5-ох.
Павло Магировський 1-го.
Михайло Адамчук 1-го.
В. 48. Катерина Осиф 1-го.
В. 49. Микола Юречків 4-ох.
В. 50. Йосиф Гресьйв 6-ох.
В. 54. Григорій Трусевич 2-ох.
В. 56. Іван Гелик 3-ох.
Мартин Петрик 2-ох.
Петро Втенко 1-го.
Стефан Грушкевич 1-го.
Микола Антоцький 1-го.
В. 57. ОНУФРІЙ ЛЕСНЯК 11-ох.
В. 58. Василь Лисогір 6-ох.
Лука Гарматюк 1-го.
В. 59. Михайло Гальженко 9-ох.
Микола Никорчук 7-ох.
Володимир Венгринович 3-ох.
В. 62. Олекса Турименъ 1-го.
В. 64. Михайло Сас 5-ох.
Василь Матіяс 2-ох.
В. 66. Михайло Гандзюк 2-ох.
Кирило Верескля 2-ох.
В. 67. Хиронський Іван 3-ох.
В. 70. АНТІН ОНИСИК 14-ох.
В. 72. Антін Федик 9-ох.
Іван Белень 1-го.
Іван Панас 1-го.
В. 73. Петро Ковальчук 4-ох.
Микола Костів 3-ох.
Микола Пшоновський 2-ох.
В. 75. Стефан Дікуза 9-ох.
Петро Діка 2-ох.
Дмитро Саженкевич 1-го.
Михайло Заблоцький 1-го.
Антін Горбаль 1-го.
Семен Савран 1-го.
Іван Ясько 1-го.
В. 76. ОЛЕКСА ЛИСАК 16-ох.
В. 77. Петро Головіз 3-ох.
В. 80. ТЕОДОР ГРИЦАК 12-ох.
В. 81. Михайло Щубл 2-ох.
Микола Вітовський 1-го.
В. 82. Антін Філовяк 2-ох.
В. 83. Роман Карбівник 2-ох.
Андрій Винницький 1-го.
В. 84. Микола Гайда 3-ох.
В. 85. Онуфрій Костюк 3-ох.
Онуфрій Шираванро 3-ох.
Микола Вайтишин 1-го.
В. 86. Михайло Пилип 9-ох.
Семен Петрочко 2-ох.
В. 87. Василь Максимюк 6-ох.
В. 88. Іван Гевінюк 4-ох.
В. 93. Андрій Василяк 3-ох.
В. 94. Іван Чайковський 7-ох.
Микола Мантлаєр 3-ох.
Петро Войтович 2-ох.
Йосиф Морозовський 2-ох.
Олена Курочка 2-ох.
Онуфрій Курочка 2-ох.
Михайло Кулянич 2-ох.
Андрій Михлик 1-го.
Василь Лотовський 1-го.
В. 95. Тимко Гурин 1-го.
В. 96. МАТВІЙ ЛАЩИК 22-ох.
В. 98. Іван Гриб 2-ох.
В. 99. Петро Гервин 8-ох.
Томко Грабас 1-го.
В. 100. Андрій Шебак 8-ох.
В. 101. Самко Мацюка 2-ох.
В. 102. Микола Бусько 8-ох.
Микола Шубака 5-ох.
Анна Стаднна 1-го.
Константин Стадник 1-го.
В. 103. Василь Колодрубець 1-го.
Іван Пунько 1-го.
Іван Березович 1-го.
В. 104. Гарасим Лисий 9-ох.
Михайло Зелізьак 2-ох.
Василь Треснівський 1-го.
В. 105. Стефан Слободян 8-ох.
Василь Белюк 5-ох.
Дмитро Мицик 3-ох.
Стефан Юрків 1-го.
Василь Шийка 1-го.
Григорій Войтович 1-го.
Йосиф Новинський 1-го.
Антін Ключник 1-го.
В. 106. Василь Гривьвів 1-го.
В. 107. Іван Матєчук 2-ох.
Йосиф Мудрий 2-ох.
Онуфрій Новаковський 1-го.
В. 108. Михайло Кохедій 9-ох.
Франко Бірківський 1-го.
В. 110. Василь Чорний 8-ох.
В. 112. Константин Кардашин 2-ох.
В. 113. Михайло Фединч 6-ох.
В. 114. Теодор Семчук 7-ох.
В. 116. Теодор Ковальчук 2-ох.
Дмитро Ковальчук 2-ох.
В. 117. Василь Ковальчук 2-ох.
В. 118. Іван Ковальчук 2-ох.
В. 120. Василь Монастирський 2-ох.
Михайло Баць 1-го.
В. 121. Василь Чуйко 5-ох.
В. 122. КАРОЛЬ СІДЗІНСЬКИЙ 13-ох
В. 123. Михайло Дорош 8-ох.
Іван Тарин 3-ох.
Ілько Гринко 5-ох.
Тимко Николишак 1-го.
В. 124. Дмитро Баня 5-ох.
В. 126. Йосиф Бубенко 5-ох.
В. 128. Онуфрій Задуда 2-ох.
Володимир Карпенъ 2-ох.
В. 129. Михайло Дзярський 1-го.
В. 130. Іван Гаврилюк 2-ох.
Петро Свистун 1-го.
В. 131. Бронислав Гюзин 3-ох.
Марія Гюзин 1-го.
В. 132. Дмитро Жолонський 3-ох.
В. 133. ОЛЕКСІЙ БУДНИК 14-ох.
В. 134. Анна Залецька 3-ох.
В. 135. Антін Кідм 8-ох.
В. 138. Михайло Саламаха 1-го.
В. 140. Іван Кравець 5-ох.
Іван Рудик 1-го.
В. 141. Теодор Ворко 1-го.
В. 142. Петро Остапчук 6-ох.
В. 143. Іван Поженей 4-ох.
В. 144. МИХАЙЛО ЯМКА 10-ро.
В. 146. Пинько Андрушків 8-ох.
Петро Гищук 1-го.
В. 147. СТЕФАН САЛАЙ 20-ох.
Стефан Мельничук 9-ох.
Іван Заяць 3-ох.
Іван Онишкевич 2-ох.
Федор Миньо 2-ох.
Стефан Сідаковський 1-го.
Омена Пейко 1-го.
Теодор Лось 1-го.
Анастазія Грабовинська 1-го.
Анна Боблеяк 1-го.
В. 149. Онуфрій Стецьків 9-ох.
В. 150. Петро Шульгин 5-ох.
В. 151. Мелянтій Ходак 3-ох.
Катерина Кажмарик 1-го.
В. 152. Семен Прискорний 5-ох.
Андрій Голошівський 2-ох.
Володимир Сидорович 1-го.
В. 153. Семен Торський 2-ох.
В. 154. Алексій Фрищко 1-го.
В. 155. Дмитро Федчишин 5-ох.
Пилип Шуцький 1-го.
Петро Ходак 1-го.
Григорій Федів 1-го.
В. 157. Павло Каняк 1-го.
Данило Стрілецький 1-го.
В. 158. Андрій Щупінів 5-ох.
В. 159. Михайло Кавінський 3-ох.
Антін Амброзій 1-го.
В. 160. Матвій Костишин 1-го.
В. 161. Антін Шпуфлий 7-ох.
В. 162. Стефан Медвідь 4-ох.
Михайло Гнатів 2-ох.
В. 163. Стефан Гвідь 4-ох.
Михайло Паранич 2-ох.
Йосиф Федюк 2-ох.
Іван Дуда 1-го.
В. 164. Михайло Піцюх 7-ох.
Микола Калинич 1-го.
В. 167. Йосиф Рошідка 3-ох.
В. 168. Григорій Косинин 5-ох.
Григорій Геба 2-ох.
Іван Мацюрак 1-го.
Григорій Дячишин 1-го.
В. 169. Павло Газдій 6-ох.
В. 170. Йосиф Вацлавський 2-ох.
В. 171. Василь Бурко 1-го.
В. 172. Ілько Гузик 3-ох.
Михайло Боднар 2-ох.
В. 177. ОМЕЛЯН РЕКРУТ 12-ох.
В. 179. Михайло Петрівський 2-ох.
Василь Густаненський 2-ох.
Василь Шуплях 2-ох.
Йосиф Сокирка 1-го.
Андрій Помірко 1-го.
Др. М. Клим 1-го.
Василь Голдак 1-го.
Йосиф Стефанів 1-го.
Михайло Фелина 1-го.
Михайло Тиндик 1-го.
Іван Добромільський 1-го.
Іван Гаргала 1-го.
Теодор Владика 1-го.
В. 181. Стефан Прокопчук 4-ох.
Микола Шпак 2-ох.
В. 182. Михайло Пнтюк 3-ох.
Григорій Яськів 3-ох.
Онуфрій Зубар 2-ох.
Блажко Сущинський 1-го.
Дмитро Лещишин 1-го.
Лесьо Сисин 1-го.
Петро Хміль 1-го.
В. 183. Петро Бабак 9-ох.
В. 185. Павло Шпед 4-ох.
В. 188. Роман Гайовий 3-ох.
В. 189. Калина Грабарович 4-ох.
В. 190. Павлина Гайончовська 2-ох.
В. 191. Панько Джинджирхистий 3-ох.
Іван Ткач 1-го.
В. 192. Антін Литвинин 8-ох.
Петро Грак 2-ох.
Петро Федірко 1-го.
В. 193. Микола Тутка 6-ох.
В. 195. Андрій Астраб 1-го.
В. 196. Василь Гацин 1-го.
В. 197. Микола Павлик 1-го.
В. 200. Йосиф Парашук 1-го.
Петро Господар 1-го.
Стефан Мисько 1-го.
Тимко Кузенька 1-го.
Стах Жатковський 1-го.
В. 201. Михайло Мікнитинин 9-ох.
Михайло Пех 1-го.
В. 202. Марія Мельник 1-го.
В. 203. ВОЛОД. ЯСЬКЕВИЧ 11-ох.
В. 205. Павло Крепіч 3-ох.
В. 207. Теодор Тимонин 3-ох.
В. 208. Яків Стадник 1-го.
В. 209. МИХАЙЛО ДМИТРІВ 24-ро.
В. 211. Дмитро Фостик 5-ох.
Василь Кирчів 4-ох.
Олекса Тільний 2-ох.
Полікарп Рябий 1-го.
В. 212. Михайло Пуцило 3-ох.
Анна Канюк 1-го.
Анна Шалева 1-го.
Марія Вітенко 1-го.
В. 213. Лев Бачинський 6-ох.
Андрій Бирич 6-ох.
Кузь Гринник 2-ох.
Василь Бурбела 1-го.
В. 214. Василь Зелиско 3-ох.
Константин Свистовий 1-го.
В. 216. АННА ОЛЕЩУК 15-ох.
В. 217. ВАСИЛЬ ЛУШИШИН 14-ох.
КОНСТАНТИН ШЕВЧУК 11-ох.
Микола Пасиик 6-ох.
Роман Шевчук 3-ох.
Василь Скробач 3-ох.
В. 218. Михайло Сорока 6-ох.
Дмитро Стецьків 4-ох.
Йосиф Залявонський 1-го.
В. 220. Іван Чорний 3-ох.
Юрко Кріль 1-го.
В. 221. Іван Шпичуля 7-ох.
В. 222. Іван Кривошинський 3-ох.
Олекса Кобиницький 2-ох.
Михайло Шишина 2-ох.
Стах Бажко 2-ох.
В. 223. Григорій Гульак 5-ох.
В. 225. Стефан Патин 2-ох.
В. 229. Василь Тарас 8-ох.
Петро Дончич 1-го.
Йосиф Федорович 1-го.
Ілько Гоминьчук 1-го.
В. 230. Іван Гаврч 8-ох.
Юрій Пристак 1-го.
В. 234. Юрій Гвідь 2-ох.
Петро Цинтор 1-го.
В. 235. Олекса Ревойка 1-го.
В. 236. Андрій Багнюк 6-ох.
Василь Бабій 6-ох.
В. 238. Петро Мушин 8-ох.
Стефан Ярош 1-го.
В. 239. Теодор Гриньо 2-ох.
Іван Муха 5-ох.
Юрко Нечитрук 2-ох.
Петро Мельничук 1-го.
Василь Дончич 1-го.
В. 242. Іван Гринко 6-ох.
Ілько Гарбіт 1-го.
Іван Криба 1-го.
В. 243. Тимко Янсевич 8-ох.
Іван Семчишин 5-ох.
Василь Тумка 3-ох.
Теодор Карпаюк 2-ох.
Стефан Гасюк 1-го.
Сава Миняйовський 1-го.
Матвій Скоропад 1-го.
В. 245. Матвій Сопко 4-ох.
В. 246. Василь Сподарик 6-ох.
В. 247. Павло Хруш 1-го.
Теодор Гуда 1-го.
Михайло Кучанський 1-го.
Василь Гірник 1-го.
Іван Гавранко 1-го.
Михайло Подолян 1-го.
Юрій Ящук 1-го.
Микола Крамчишин 1-го.
Михайло Біян 1-го.
В. 248. Микола Левкович 3-ох.
Іван Іванішин 1-го.
Йосиф Летнянчин 1-го.
В. 249. 6. Іван П. Волощук 4-ох.
Пелятін Войтович 1-го.
В. 251. Микола Сурай 8-ох.
Василь Когут 2-ох.
Катерина Козир 2-ох.
Григорій Коростенський 2-ох.
Анастазія Стран 1-го.
В. 252. Панько Гошко 1-го.
В. 255. Леон Бобак 1-го.
В. 256. Роман Демчук 1-го.
В. 259. АЛЕКСІЙ ОЛЕЩКО 19-ох.
В. 262. Олена Прядун 2-ох.
В. 264. Теодор Ітішинський 1-го.
В. 266. Ігнатій Бабак 6-ох.
Теодор Сюрко 4-ох.
Василь Миськюк 3-ох.
Василь Пошгуйко 1-го.
В. 267. Теодор Агрест 3-ох.
В. 268. Семен Гладчук 1-го.
В. 269. Стефан Соколовський 7-ох.
В. 271. Григорій Лепуш 3-ох.
Петро Вашишин 1-го.
В. 274. Семен Шяхтичин 6-ох.
Лука Максимич 1-го.
В. 276. МИХАЙЛО ФУК 12-ох.
Евген Стефанович 1-го.
В. 277. Онуфрій Курко 3-ох.
Олекса Курило 2-ох.
Павло Курко 1-го.
В. 280. Василь Захарчук 8-ох.
В. 283. Григорій Каганяк 3-ох.
Іван Наоглоньнк 1-го.
В. 285. Василь Федорчук 4-ох.
Микола Забич 1-го.
Павло Коник 1-го.
В. 288. Рафаїл Остапчук 4-ох.
В. 290. Анна Ковч 7-ох.
В. 292. Петро Кізел 10-ро.
Дмитро Запозічий 2-ох.
Теодор Медвідь 1-го.
В. 294. Антін Нагребельний 4-ох.
Микола Мосоров 3-ох.
В. 295. Василь Пільуй 3-ох.
Олекса Цепко 2-ох.
В. 296. ПЕТРО ЛЮБЧИК 13-ох.
Григорій Волошинович 3-ох.
Василь Калиновський 2-ох.
Антін Гарачмак 2-ох.
В. 297. Нестор Ревак 5-ох.
В. 299. ІВАН СИДОРОВИЧ 21-го.
Михайло Приміньський 4-ох.
Петро Судин 2-ох.
Іван Снякевич 1-го.
В. 301. Павло Підісний 3-ох.
В. 303. Катерина Бейтс 6-ох.
В. 305. Іван Голодзинець 8-ох.
В. 306. Теодор Федуняк 2-ох.
Андрій Антонів 1-го.
Василь Моссора 1-го.
В. 307. Іван Витко 8-ох.
В. 308. Данько Федор 3-ох.
Григорій Качмар 1-го.
В. 309. Олекса Варин 5-ох.
Іван Кнаш 2-ох.
Кіпаш Ева 2-ох.
Юрій Федусь 1-го.
Михайло 3. Вагнер 1-го.
В. 310. Василь Семенюк 9-ох.
В. 311. Стефан Федірко 2-ох.
Микола Федірко 2-ох.
В. 312. Семен Цап 6-ох.
Ізидор Полегольний 2-ох.
В. 313. Йосиф Крухоський 1-го.
В. 316. Григорій Храновський 2-ох.
Василь Скробач 2-ох.
Теодор Олексин 1-го.
Олекса Луців 1-го.
В. 317. Віктор Осуйський 1-го.
Іван Фургал 1-го.
Теодор Козьальчик 1-го.
В. 318. Йосиф Косій 7-ох.
Теодор Демчук 3-ох.
В. 319. МИХАЙЛО ПРОНЯК 12-ох.
Данило Стецин 4-ох.
В. 320. Одіян Дипський 1-го.
В. 321. Федор Цюх 2-ох.
Дмитро Савчин 2-ох.
Федор Конів 1-го.
Іван Кострка 1-го.
В. 323. Дмитро Яремко 5-ох.
В. 324. ІВАН СЛОБОДЯН 13-ох.
Михайло Кошок 2-ох.
Григорій Григорчук 1-го.
В. 326. Іван Соколовський 6-ох.
Василь Сворень 3-ох.
Стах Мечайковський 3-ох.
В. 328. КОНСТАНТИН БОБИЧ 10-ох.
В. 329. ОЛЕКСА КРАВЕЦЬ 10-ох.
Йосиф Пінський 1-го.
В. 330. Теодор Стрнек 5-ох.
В. 332. Стефан Зайцький 3-ох.
В. 336. ГРИГОРІЙ КІСЬЛЬ 14-ох.
Семен Постолюк 4-ох.
В. 338. Фрэнко Яновський 2-ох.
Михайло Салях 3-ох.
Микола Опар 2-ох.
Іван Ящишин 1-го.
В. 339. Василь Скольський 1-го.
Олекса Будай 1-го.
В. 341. Стефан Морозович 3-ох.
В. 342. Зофія Кавба 3-ох.
Іван Ядинин 1-го.
Петро Шпайлик 1-го.
Петро Вуй 1-го.
В. 344. Василь Тронь 4-ох.
В. 347. Йосиф Ковальчук 2-ох.
Микола Гнатюк 5-ох.
Григорій Замойський 3-ох.
Стефан Чопек 2-ох.
В. 350. Йосиф Тарчик 3-ох.
Стефан Корнячак 2-ох.
В. 354. Петро Врублівський 1-го.
Микола Ярош 1-го.
В. 358. Стефан Юрисевич 3-ох.
В. 357. Андрій Вєзний 3-ох.
В. 363. Іван Скробач 4-ох.
Іван Костів 3-ох.
Василь Лушишин 1-го.
В. 364. ЙОСИФ БИЦЬ 13-ох.
Іван Сподар 6-ох.
Михайло Бурко 1-го.
Йосиф Стойка 1-го.
В. 367. МИХАЙЛО АНТОНІВ 10-ох.
Онуфрій Ковбій 5-ох.
Антін Бабій 4-ох.
Дмитро Федорчишин 3-ох.
Сидор Андрійв 2-ох.
Ксаверій Боровський 2-ох.
Теодор Когут 1-го.
Микола Мельник 1-го.
Григорій Сухарник 1-го.
В. 369. МИХАЙЛО КУБА 15-ох.
Іван Кашпанюк 8-ох.
В. 370. МИХАЙЛО ДОВГИЙ 14-ох.
Яків Цвенц 2-ох.
Константин Мандзюк 1-го.
Іван Кучіра 1-го.
Володимир Березьський 1-го.
Микола Паутовський 1-го.
В. 371. Григорій Романюк 3-ох.
В. 380. Іван Сопко 4-ох.
В. 381. Іван Ковальчук 2-ох.
Дмитро Ковальчук 2-ох.
Василь Ковальчук 2-ох.
В. 385. МИКОЛА БОРКО 32-ох.
Микола Грубрин 4-ох.
Парасковія Бойко 3-ох.
Петро Чучман 2-ох.
Петро Бутрин 2-ох.
Йосиф Греськів 2-ох.
Лука Харчишин 2-ох.
Іван Сьмігановський 1-го.
Іван Лозовський 1-го.
Олекса Пилатюк 1-го.
Теодор Кохан 1-го.
Стефан Коцюба 1-го.
В. 388. Петро Огар 9-ох.
Стефан Мелько 1-го.
В. 401. МИХАЙЛО ЛЮЛЬКА 24-ох.

УВАГА: Повисший виказ Членів-Організаторів є зладжений після надісланих відділами посвідок. Після того виказу будуть роздані організаторські нагороди і відзнаки. Інтересовані зводять уважно сей виказ прочитати, та колиб знайшли які похибки або пропущення, зволять сейчас спростувати. Такі спростовання мусять бути зроблені за посередництвом відділових урядів, так як спростовань не підписаних відділовим урядом і без урядової печатки не будесь узгляднити.

Як дальший зміст Золотої Книги Ювилейної Кампанії посідують виказ цінних груп Членів-Організаторів після числа зорганізованих ними нових членів і після заслужених відзначень і нагород з поміщенням фотографій тих, котрі в організованню нових членів, в часі кампанії, більшим успіхом відзначилися. Кождий відділ У. Н. Союза, котрий в часі Ювилейної Кампанії придбав що найменше 12 нових членів буде відзначений поміщенням фотографії своєї організатора або групи членів-організаторів, оскільки таку фотографію, зроблену після взаїзвок кол. канцелярії на час надіслав.

Іван Кашпанюк, гол. рек. секр.

„БАТЬКОВА КАЗКА" НА НЮЙОРСЬКІЙ СЦЕНІ.

(Допись).

Заходом Театру Українського Народного Дому в Ню Йорку виставлено було у власній галі в неділю, 17. мая б. р., о год. 8-мій вечер, 5-актову драму І. Тобилевича п. з. „Батькова Казка" або „Гріх і Покаяння."

Ролю Никодима грав М. Карлаш, Маринн — М. Машир, Пилипа Дорофієвича — П. Гурський, Костя — С. Котович, Приськи, — П. Самосійко, Палажки — К. Котович, Чаплинського — Д. Якубенко, Романа — Т. Яновський.

Публики , як на нюйорську громаду, було на сім представленню небогато, але та, що була, вийшла з театру з як найбільшою насолодою в душі.

Наперед треба сказати, що „Батькова Казка" се найкраща теса Тобилєвича й один з найліпших творів у нашій драматичній літературі.

Основою сеї прекрасної драми є буденна тема: непорозуміння межи мужем і женою. Муж (Никодим), хоч панського роду, любить цілою душею хліборобське діло і порпається в землі від ранку до вечера. Його подруга (Марина), бувша панська покоївка, дреться до панського життя, не любить господарства і від мужа втікає, бо він смердить гноєм. Від неробства і скуки вона шукає за товариством панського конторщика, панича з польського роду (Чаплинського), котрий уміє закручувати голови гарним молодицям. Згодом знакомство Марини з Чаплинським дійшло до того, що одного вечера Никодим, попереджений льокаєм Костем, котрий хотів колись з Мариною женитися, але вона його відкинула, бо покохала щирою душею Никодима, — застукав їх самих у кімнаті саме в тій хвилі, як вони горячо цілувалися. Никодим прогнав невірну жінку зі своєї хати, а сам, попродавши все майно, пійшов на війну — шукати смерти.

Якже важко, як страшно карлася Марина за свій необачний „гріх"! Терпів нескольні муки і зражений Никодим, а „покаяннє" для них прийшло аж по 25-ти роках!

Переповідати подрібно сю драму годі, бо сим ослабилося б її вартість. Щойно тоді, коли бачиться ся пєсу на сцені, відограну добрими артистами, пізнається її красу і ціль. Се безперечно клясична драма, яку можнаби виставляти сміло і на найбільших світових сценах.

А грали-ж її наші нюйорські артисти, грали! Аж дух у грудях запирало, коли чоловік дивився на сцену і переживав (а переживти мусів!) укупі з артистами-те, що вони представляли.

Ось возьмім, для прикладу, кінцеву сцену. Старий, знемощілий Никодим у ранзі генерала, з шістьма ще не вигоєними ранами на своїм тілі і з найбільшою раною в серці, оповідає присутним старим приятелям, як йому жилося через цілих 25 років і як страшенно він тужив за своєю улюбленою Мариною. Його слова тяжким оловом падуть на душі його слухачів, бо бачать, як по лиці оповідача котяться дві грубі сльози — справжні сльози! Ну, хто так „грає", сей певно потягне за собою публику! Плачуть із Никодимом не тільки його товариші на сцені, але плаче також підповідач (суфлер), плачуть усі присутні на салі видці. А як ті сльози змивають усякі буденні бруди з людського серця!

А от вам ще одна сцена: Никодим з розбитим серцем рогаяне від себе свою необачну жінку, а її щойно тоді отвирається очи і вона бачить, кого раз на все тратить. Нещасна Марина молить-благає свого розгніваного мужа о прощенне і з її прибитої невимовним горем душі вириваються раз за разом жахливі, проймаючі зойки. Ціла саля наче закаміліла: не чути ніодного віддиху — навіть маленькі діти на колінах своїх материй замовкли...

Скільки праці, важкої й убійчої праці коштувала ся трагічна сцена пану Машир!

Побіч п. Карлаша і пані Машир треба ще згадати п. Гурського, який грав ролю дворецького (Пилипа Дорофієвича). Се любимець нюйорської публики. Він виступає звичайно в комічних ролях і грає їх незрівнано. Тут він мав ролю поважну, але вивязався з неї теж по мистецьки — особливо в останній дії, де він представляв старенького дідуся. Його радість, як побачив по 25 роках свого любого приятеля Никодима, вийшла прямо чудово! Всі люди плакали із зворушення.

Инші артисти дуже гарно достроювалися до цілости штуки і збирали заслужені оплески. Між ними є теж люди з „божою іскрою" в душі, але вони — можна сказати — ще новиками на сцені. Коли схочуть над собою трошки попрацювати, будуть напевно збирати овочі своєї праці.

Щире спасибі п. В. Кедровському (режисерови Українського Театру в Ню Йорку) за те, що дав нам змогу побачити на сцені безсмертний твір Тобилевича, а П. Т. Артистам і Артисткам згаданого театру честь і слава за той духовний пир, який вони зготовили присутній на „Батьковій Казці" публиці.

О. С.

В. БУДЗИНОВСЬКИЙ

Послідний Ногай.

(Історичне оповіданне).

(Свобідно за Купером)

(14)

— Мрака заслонити Торки перед нашими очима, але вона також заслонить нас перед очима польських стеж і вартових. Дівчата! Зайдете пішки до Торок? До сеї пори ми мали щасте. Як воно і тепер не покине нас, то закриті мракою проходзнемося.

— Я йду! — Хрися крикнула.

— Я також! — додала Варка.

— Але не гаймося! — Тихоліз наглив. — Тепер саме найдогідніша хвиля. Як мрака сяде, або як вітер понесе її дальше, буде запізно. Коні лишім тут. Шкода їх, але наше життя важнійше.

Тихоліз розкульбачив одного коня, взяв кульбаку під паху і став сходитй в низ. З другою кульбакою зробив те саме Мурат і з ножем в руці пустився за Тихолізом. Криса вхопив правою рукою руку Христі, лівою руку Варки і пішов за Муратом. За ними йшов Гамер.

— Біжіть за мною, — Тихоліз сказав, коли вже були на долині. — Як би ви мене втратили з очий, то біжіть все так, щоби вітер дув вам в ліве лице. Не забудьте!.. В ліве лице.

Біжучи, Криса числив кроки. Він добре знав сю долину, отже рахуючи свої кроки, орієнтувався, яку дорогу вже зробили і кілько їм ще до Торок.

— Вже половина дороги за ними, — шепнув до дівчат.

В тій хвили, яких двадцять стіп від них на ліво хтось крикнув:

— Хто там?

— Свій! — Криса відповів по арабськи.

— Вперед! — крикнув Криса, вже сидячи на сотниковім коні. — Козаків я поведу, бо знаю де стоїть ворожа сила. Я й в мраці знайду їх, вони доглянуть нас аж тоді, коли почують шаблі на своїх головах.

Козаки рушили вперед, сотник з доньками щез за ворітьми города. За ними вбігли коні дівчат.

Коло Криса з козаками вернув, показалося, що не втратив ні одного. Шаблю чистив кождий, бо на кождій була кров. Криса пішов до сотника і розказав йому про успіхи вилазки:

— Я знав, де стоїть головна сила Худецкого, бо цілий табор бачив я з гори, ще заки мрака накрила поле. Ми вдарили на табор піхоти і пролетіли крізь него туди й назад, б'ючи шаблями на безбач. Щасте, що в тій мраці, в котрій не бачив один одного, свої не порубали своїх.

— Так що з того! — сотник відповів зітхаючи. — Мрака не кождої днини буде. А хоч і буде, то по нинішній прочуханці будуть беречись. Як не прийде Устінов з цілою своєю силою, то Ляхи возьмуть наш город. Найгірше се, що з ними Татари. Сі хижаки здорових і старших поженуть в ясир, діти і немічних виріжуть. Треба би до Устінова ще раз вислати якого гінця. Тихоліз не пішов би?

— Піде. Він любить такі прогоди. Але не зараз. Він мусить відпочати і дожидати ночи. Тепер в білу днину не проходив би ся.

— Я ще не подякував тобі за опіку над моїми дітьми. Через них ти сам був пару разів у такій небезпеці. Чим я віддячу тобі, чим дівчата заплатять тобі за се, що ти важив своїм життям для моєї і їх химери. Бо-ж се химера в такий час кликати діти, що й дівчата до воєнного табору. Ми всі твої довжники. Лиш не знаємо чим, як сплатити сей довг, та ми взагалі коли здужаємо сплатити.

— Я саме про се хотів побалакати з вами... Насамперед скажу, що я ведучи ваші діти сюди, моїм життєм менше важив, ніж кождий козак, що тут з вами лишився. Далі, на те я козак, щоби весь мій вік в днину і в ночи зазирати смерти в очи. На добавок я все зробив не так для вас, як для себе самого... Але, коли ви вже говорите про ваш довг то...

Козак зацукався.

— Ну? Що з тим довгом?

— То вибачте, коли вам видасться, що я вирітель нетерпеливий і нахабний...

— Нетерпеливий і нахабний? Як се маю розуміти? Якої заплати хочеш, що я зараз?

— Заплати не хочу. Тільки хочу, щоби, як ви справді маєте себе за довжника, той довг був зараз вимазаний... Дайте мені вашу дитину.

(Дальше буде).

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕМОКРАТИЧНИЙ КЛЮБ В НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

уряджує

В СУБОТУ, ДНЯ 30-ГО МАЯ 1925 РОКУ

в осмі роковини смерти Івана Франка

в УКР. НАР. ДОМІ, 217-219 E. 6th St., NEW YORK, N. Y.

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

при участи найлутших сил Ню Йорку і околиці.

Вступ $1.00 і 75 ц. від особи. — Початок о год. 8. вечером.

Чистий дохід на стипендийний фонд ім. Івана Франка.

19,20,3,4 КОМІТЕТ.

УКРАЇНСЬКІ ЛІКАРІ В АМЕРИЦІ

Др. К. Д. БЛИК, 120 EAST 34th STREET, NE WYORK, N. Y.
Phone — Caledonia 9014.

Др. С. ГРИМЕВЕЦЬКИЙ, 2403 W. CHICAGO AVE., CHICAGO, ILL.
Phone — West 1140.

Др. Е. ЛАПРИШИН, 280 E. FEDERAL STREET, YOUNGSTOWN, OHIO.
Phone — 30642.

Др. А. Т. КІБЗЕЙ, 11903 JOS. CAMPAU AVENUE, DETROIT, MICH.
Phone — Arlington 2064.

Др. І. КУЛЬЧИЦЬКИЙ, 420 PITTSTON AVENUE, SCRANTON, PA.
Phone — 1853.

Др. М. СІМЕНОВИЧ, 9305 COTTAGE GROVE AVE., CHICAGO, ILL.
Phone — Chesterfield 0029.

Др. В. Я. СІМЕНОВИЧ, 1286 MILWAUKEE AVENUE, CHICAGO, ILL.
Phone — Humboldt 6754.

Др. І. Сант, 327 EAST 12th STREET, NEW YORK, N. Y.
Phone — Lexington 4817.

АРКАДІЙ АВЕРЧЕНКО.

МОЇ ТОВАРИШКА ПОДОРОЖІ.

Ми сиділи в малому, милому, веселому товаристві. Я мимоходом згадав, що небаром поїду на Крим.

Олена Миколаївна, гарна молода вдова, з допитливими очима, багряно-червоними устами й ясним обтятим волоссям, глянула на мене дуже обіцюче й сказала:

— Ви також? Колиж ви від'їзджаєте?

— З кінцем того тижня! — відповів я завчливо.

— Мій Боже! — викликнула молода вдова — я також. Знаєте, що... Зроблю вам предложення: їдьте разом зі мною. Ви розумієте, що подорож для жінки, яка подорожує сама одна, то щось страшне. Отже, хочете бути моїм товаришем подорожі?

Я ще раз поглянув на вдову, а потім сказав чемно: „Ласкава пані, для мене буде воно приємністю, коли могтиму бути вашим товаришем подорожі!"

Мій приятель Перепльотов вірвався з крісла, глянув на мене співчуваючо й дав мені знак. Як ми вийшли на хвилину з кімнати, спитав я його: „Любий приятелю, що сталося?

Чи ти збожеволів? — спитав він схвильовано. — Чому ти вгодився товаришити цій жінці в подорожі?

— Таж вона чудова, молода вдова.

— Тим гірше, — відповів гірко мій приятель, — подорож із гарною жінкою, то все небезпека для чоловіка.

А дальше говорив голосом пророка: „Від тепер не знатимеш, що то є день а що ніч. Будеш її льокаєм, її покоївкою, її носильником, її наймитом. Будеш! відповідальний за всі річи, які вона забуде, за спізнення до поїзда, за те, що не буде окремого переділу, за протяг, за те, що буде горячо в переділі та за всі неприємности, які приключаються в подорожі. Раненько мусітимеш шукати мила, бо вона забула його в готелі, а потім на стаціях мусітимеш приносити чай. В ночі не могтимеш спати, бо мусітимеш стояти на сторожі, щоби ніхто не ввійшов до переділу.. В третій годині вранці вона мусітиме бігати й заживати лікарства на успокоєння. Ти будеш пильувати її коші, ти будеш піклуватися готелем, ти мусиш дбати про добір страв на обід, насамперед для неї а потім для себе. Словом: ти дурень, тому що ти взяв на себе такий обовязок."

Я усміхнувся й сказав: — Коли чоловік дав слово, то слово. Тепер уже ніщо не дасться змінити. Та я гадаю — що справа не така страшна.

— Ну, побачимо! — Голос його звучав сухо й холодно. Мій вернулися до кімнати, а я визначив собі сходини з гарною вдовою: субота, в одинацятій годині на головному двірці. В суботу вечером прийшов я три чверти на одинацяту в ночі. Поклав я мою ручну валізу під канапу в ресторані 1-ої кляси, а сам пішов на променаду.

— Мій Боже! Ось він... а нарешті находжу вас осьтут! — озвався за мною добре звісний голос. — я всюде шукаю за вами. Де ви властиво обертаєтеся?

— Ах то ви, ласкава пані — відповів я розрадуваний — як ваше здоровлячко?

— Спасибі! — відповіла вона коротко. Потім видивилася на мене й спитала: — Чого тут стоїте? Що тут робите?

— Дармую, — відповів я.

— Чи ви взяли вже білети? питалася вона дальше.

— Що за білети? — спитався я счудовано.

— Але даруйте, якжеж можна їхати без білету? — запримітила вона гостро.

— Правду кажете, — сказав я після короткої задуми — Так візьміть жеж!

— Відкіляж узяти їх? Як не знаю, де є каса?

— Мій Боже... Алеж бо ви наче безпомічна дитина. Скажіть носильникови, а він уже поступує білети.

— А як носильник утікне з грішми?

— А навіщо носильник має число?

— Число? А хто гарантує мені, що я не забуду цього числа протягом одної хвилі? Я маю дуже слабу память!

— Коли так, то запишіть собі число! — сказала вона з усміхом.

— Я забув дома олівець.

— Мій Боже, ми ще з того всього спізнимося до поїзду!

— Ніщо не є так легко як це, — відповів я й глянув на годинник — поїзд відходить за пять хвиль.

Вона заломила руки й, викликнула до мене: „Стійте тут! Не ворушетеся з місця! Я сама принесу білети!"

— Добре, — відповів я — стоятиму тут і ждати! — Я стояв спокійно й придивлявся, як подорожні тиснулися до виходу...

— Ходіть... ходіть, — роздався нараз за мною її голос, — поїзд зараз відходить!

Побігла наперед, а я йшов за нею. Нечайно пристанула й спитала: „А деж ваші річи?"

— Я поставив мій куфер у реставрації під канапою. Його можна принести пізнійше...

— Що значить пізнійше? — викликнула вона нервово. — Принесіть його в цюж мить! Тамтуди не йдіть... ресторан є он тут...

— А де я найду вас? — спитав я мою товаришку подорожі.

— Мій Боже, — викликнула вельми розпучливо — алеж бо він наче трилітня дитина... Гарного товариша подорожі пошукала я собі! Бігайте заразже до ресторану, я жду ось тут!

— Прошу не відходити. Прошу, прошу!

— Алеж принесіть ваш куфер! Мерщій, мерщій!

Я взяв куфер, прибіг назад на місце, де був оставив молоду вдову, а потім ми обоє бігли здовж перону.

— Де наш поїзд? — спитала вона дуже задихана.

— Мені здається, що отсей, — сказав я й вказав на один самітний вагон.

— Алеж... то відлучений вагон, ви глупий чоловіче! Нам треба поїзду... Ах, ось іде вже мій носильник... Гей, носильник, де є поїзд, що їде до Одеси?

— Прошу пані, ось там, — сказав ввічливо носильник і зняв шапку.

Попереду пійшла Олена Миколаївна. Вона шукала переділу; за нею носильник, що ніс її куфер. За ними йшов я з моєю ручною валізочкою.

Щойно всіли ми, поїзд рушив. Олена Миколаївна втерла лоб і, усміхнулася й сказала:

— Без мене ви сьогодня спізнилися би були до поїзду!

— Самособою, — відповів я.

— Дивно мені, як ви розізнаєтеся на цих залізницях. Ці білети, ці носильники, можна збожеволіти з того, легко можна стратити голову.

Пів години провели ми на милій розмові, а потім я сказав:

— Я голоден! Хочу їсти!

— Чомуж ви не їли в стаційному ресторані? — спиталася мене товаришка подорожі.

— Я забув!

— Як можна забути їсти? Чекайте, небаром буде стація з рестораном. Погляньте до розкладу їзди.

— Я не маю розкладу їзди!

— Ось маєте мій! — сказала вона з усміхом. Я взяв розклад їзди, глянув на нього й кажу: „Ого... то грубезна книга... „Там мусить бути багато стацій з рестораном." — Почав я перелистовувати й сказав:

— За три години буде одна стація... То страшне!

— Що за стація?

— Теріоки.

— Що? — викликнула вона счудовано — на якім шляху шукаєте ви?

— Ось тут,.. ці жовті листки!

— Мій Боже, таж вам треба ще няньки... Він навіть не знає, як шукається в кондукторі.

— Рад би я бачити того чоловіка, який розумівся би на цьому!

— Давайте сюди! дурний чоловіче! — викликнула вона нервово — за двацять хвиль буде стація з рестораном. Поїзд стоїть там вісім хвиль!

— То за мало. Я спізнюся до поїзда!

— Заспокійтеся, велика дитино, я пійду з вами! Скажіть, — говорила вона дальше — як ви властиво жиєте, коли ніщо не розумієте, коли всюди приходите запізно, коли при найменшій дрібниці тратите голову?

— Зле жию, — сказав я жалісливим голосом. — Мій батько не жиє, моя мати далеко... Ні, я дійсно радий з цього, що ми їдемо разом.

— То дурниця, — говорила вона заспокоюючо. — То дрібниця, моя дитино, мій хлопчику... Вже якось ми дібемося до цілі... Де хочете спати? На долішньому чи на горішньому ліжку? Думаю, мені відступите долішне ліжко?

— Самособою, що відступлю вам його. Але не гнівайтеся, коли збуджу вас у ночі.

— Якжеж то? — спитала вона здивовано.

— Я в ночи обертаюся з боку на бік, то певно впаду на долину.

— Гм, — сказала вона вдумчиво — коли так, то спіть у долішньому ліжку... Бідна, безпомічна дитинка!

Жартуючи поглядила мене в голові, а в голосі її пізнати було материнську печаливість. Ніколи ще не подорожував я так щасливо, як тоді. Я почувався наче маленька, розпещена дитина: журилися мною, давали їсти й пити. Хоч я ростом великий, маю басовий голос, обходилися зо мною, наче з дитиною. Моя товаришка подорожі поклала мене спати, накрила мене своїм подорожнім пледом, погасила лямпу, як я заснув, приносила мені кави з вагонового ресторану, як я пробудився. Воно бавило її, коли я пробудившись протирав собі очи пястуками, наче дитина й кликала голосно:

— Дитинка пробудилася! Дитинка хоче кави! Я був щасливий, що пробудив у неї її материнські почування.

В Одесі вишукала вона гостинницю, замовила для мене кімнату, обідала, вечеряла зі мною. А як ми їхали кораблем до Севастополя, вона поклала мене спати, накрила мене своїм подорожнім коцом, перехрестила мене, поклепала мене ленько по лиці й сказала: „Спи дитинко, спи!"

Як ми вертали до Петербурга, зателеграфував я до мого приятеля й просив його, щоби ждав нас на стації. Ледви по'їзд пристанув, я вискочив із вагона й палко обняв приятеля.

— Плащ, — викликнула дбайлива Олена Миколаївна, виглядаючи крізь вікно — не хочу, щоби ви перестудилися. Зараз же надягніть плащ! Ага, яке число телефону вашого пансіону? Я задзвоню: мусять вам приготовити снідання... Ви нині ще нічого не їли!

Мій приятель видивився на мене счудовано. Мене бавив його погляд.

Олена Миколаївна вийшла з вагона, пристанула, поправила мені краватку й сказала: „Ви забрали книжки? А не забули ви палиці? Коли так, то все в порядку. До побачення!

— А річи? — спитав здивовано мій приятель, — де твої куфри?

— Його річи в мене, — відповіла з усміхом Олена Миколаївна — таж йому годі щонебудь дати, він наче дитина... все губить... Куфер відішлю моєю дівчиною до його пансіону!

Вона усміхнулася і пропала в юрбі.

Перепльотов похитав головою, глядів довго за нею а потім сказав до мене: „Не розумію, як то тобі вдалося пробкати цю прихованту жіночку... вона так журиться тобою... Любий друже, — відповів я усміхаючися таємно — тайни бизнесу не слід зраджувати. А ще одно скажу тобі: ця вдовичка то найдедальнійша жінка, яку я досі калинебудь знав. Правдоподібно ще раз подорожуватиму з нею, а саме то буде шлюбна подорож...

А потім ми оба вийшли з двірця...

Переклав **М. Ценівський.**

МУЩИНИ І ЖЕНЩИНИ — МУЩИНИ І ЖЕНЩИНИ

без огляду на яку недугу терпите... наші найновійші способи без медицини поможуть Вам вернути до здоровля.

Др. АНДРІЙ БОРАК і Др. КОРНИЛО САВІЦЬКИЙ
хиропрактори.

327 Е. 9-та улиця, - - - - - - Ню Йорк, Н. Й.

Години: денно від 9-тої до 9-тої вечер. Неділі від 10 до 1.

ТЕАТРАЛЬНІ ШТУКИ.

Арендар в клопоті, комедія з сільського життя в 4-ох актах (8 осіб) ..... 25 ц.
Борці за мрії, драматичні ескізи сельськоог життя на 4. дії (12 осіб) ..... 35 ц.
Кара совісти, народна драма в 5. діях (20 осіб) ..... 30 ц.
Серед граду куль, або Неустрашима героїня, трагедія в 4-ох діях, в 5-ох відслонах зі співами (12 осіб) ..... 40 ц.
Суватанша, сценічна картина в одній дії (7 осіб) ..... 10 ц.
Степовий гість, драма в 5-ох діях (21 осіб) ..... 40 ц.
Пійма облизня або Перекопустяли, жарт на одну дію (10 осіб) ..... 20 ц.
Назар Стодоля, драма на 3 дії (5 осіб) ..... 35 ц.
Суєта, комедія в 4-ох діях, І. Тобилевича ..... 40 ц.
Підгіряни, мельодрама в 3-ох діях (9 осіб) ..... 50 ц.
В компанії заміщу або Приятне подружа, сміховинка в 1-ій дії (4 особи), Жоржа Куртлін, перекл. Михайло Ценевенко ..... 20 ц.

Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"

ПОЗІР! СТЕЙПЛЕТОН, Н. Й.!

Бр. Возда. Чесного Хреста,
від. 25 Провінція в Стейплетон
— устроює —

ВЕЛИЧАВЕ СВЯТО

на день 30. мая се є Декорейшен Дей. В сей день відбудеся посвячення двох Прапорів, укр. і амер., Посвячення довершить о. І. Захарко з Бейон, в айриськім костелі при Тейлор ул. в Стейплетон, о год. 10.30 передполуднем.

На се величаве свято Бр. Воз. Чесн. Хреста, від. 28 Провінція, запрошує всі дорогомилі Братства як з Бейону, Перт Амбою, Елізабет, також місцеве Бр. св. Арх. Мих., від. 211 У. Н. Союза в Стейплетон, щоби взяло участь в поході, як також і инше згадані Братства. Похід почнеся о год. 12. з музикою і з прапорами. Походом Бр. вернуться на галю, де розпічнеться **ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ** аж до пізної ночі.

Українці і Українки в Стейплетон і околиці! Проситься Вас прибути на се свято і взяти участь в поході, а тим покажемося перед другими народами, що ми Українці в Стейплетон також жиємо культурним життям.

Вступ на баль 50 ц. За добру забаву на бали ручить **Комітет.** 120-21

Дорогомилі: З Бруклину і Ню Йорку брати кару або елевейтер або сабвей до South Ferry, їхати ферою до Сейнт Джордж, в Сейнт Джордж взяти червону кару Richmond або Midland Beach і в Стейплетон парку сказати кондукторови, що хочете висісти на розі Tage St.; там буде стояти оден з Комітету і той Вам покаже. З Бейон і Перт Амбой то вже знана дорога. З Елізабет взяти Елізабет феру і через феру приїхати до Стейн Айленд, взяти кару до Сейнт Джордж і їхати до Стейплетон парку, тут висісти і іти до Broad St., на Broad St. запитати когонебудь, той вам покаже, де є Tage St. і де є галя. **Комітет.**

НЕВІЛЬНИЦТВО В ДАВНИНУ І ТЕПЕР.

Коли подивляємо величні культури і монументальні твори старини не сміємо забувати, що підставою того розцвіту було переважно невільництво. Становище невільників у ріжних краях і ріжних часах було неоднакове, але всюди невільники були позбавлені людських прав, всюди їхня робуча сила була страшно визискувана. Своєю працею удержували вони вільних громадян, що мали через те час займатися духовими справами: мистецтвом, письменством, літературою, фільософією, наукою і крім того воєнними походами.

Невільники не лише працювали на полі і при домашнім господарстві у винницях і садах, в арсеналах і фабриках. Вони гребли також на кораблях, сипали вали, будували мури твердинь і фльоти. Пишні королівські палати, вежі, гробниці, театри, яких руїни до нині подивляємо є також ділом невільників. Великанські піраміди в Єгипті, гробівці фараонів збудували невільники з робітничими арміями єгипетських громадян.

Маємо відомости, що славний римський політик і письменник Ціцерон казав невільникам переписувати свої твори. Невільники переписували рукописи для славної бібліотеки в Александрії, що числила поверх 100,000 творів у ріжних мовах.

В Римі вишколювано невільників у спеціяльних школах глядіяторів та уживано до циркових, переважно смертельних виступів.

Одним словом у старині не було майже праці, до котрої не силувано би невільників. Число їх часом було дуже велике і пр. у Греції в час її найкрасшого розвитку (V ст. перед Христом) виносило майже половину населення, подібно і в Римі в часах коло народження Христа.

Коли в старинним світі запанувало християнство, постепенно обмежено невільництво і хто знає може й се було одною з причин частинного занепаду культури.

Панщина середніх і нових віків подібна була дечим до невільництва, але обмежена на селе і на рільну господарку мало чим причинилася до піднесення культури, бо земельні власники більше дбали про особисті вигоди та розривки, ніж про культурні вартости.

Остаточно невільництво і панщину знесено в 18 і 19 століттю, але зі здивованням бачимо, що на кінець 19 століття і початок 20 ст. припадає якраз найбуйнійший розвиток світової культури.

Матеріяльно стояв вже тепер значно висше навіть від грецької культури, духові вартости творять тепер не одиниці, але маси, тисячі і сотки тисяч учених, письменників, техніків, мистців, винахідників. Їхні здобутки стають тепер швидко загальним добром цілого культурного світа та доступні найширшим масам людности.

Люди живуть тепер без порівнання вигідніше і достатнійше як давно, фізичні робітники працюють пересічно 8 годин денно. І в місті і в селі мають час ни прочитати дещо цікавого чи піти раз у неділю до театру, на концерт, занятись руханкою або спортом і взагалі віддатися якійсь розривці. Мимо великої густоти населення всі якось знаходять працю, для всіх вистарчає поживи.

Що-ж саме уможливлює тепер людям ті вигоди і пишний розвиток культури?

Я кажу, що невільництво. Мимо християнства і конституції, мимо знесення невільництва є тепер невільників більше як у давнину було. Вони є й дальше страшно визискувані, не мають жадних прав, торгують ними як худобиною, працювати мусять, нераз без жадного відпочинку, день і ніч, останками сил аж до самої смерти.

Ті невільники — то машини. Геній людства винайшов стадевих потворів і запряг собі їх на службу, ставляючи на зміну невільничим рукам. Що раз нові винаходять машини і вже мабуть нема такої ділянки праці, якої би не можна виконувати машиново. Машинами люди не лише орють, сіють, жнуть, їздять, але пишуть, говорять, друкують, шиють і вбивають себе обопільно.

Машини, ті модерні невільники, по фабриках не лише дають великі зиски власникови, але й збогачують цілий нарід. Чим культурнійша нація тим більше має машин. В Німеччині є половина населення міщан і половина селян. В Америці один автомобіль припадає на 6 мешканців, а ровер має трохи не кождий робітник. Промислові країни ведуть не лише перед у культурі, але й панують над світом.

І для нас Українців нема иншого способу. Без машин і фабрик ми ніколи нічого не доробимося. Не маючи приватних капіталів, мусимо збирати складкові і при помочи кооперації будувати фабрики. І тут могли би помогти американські земляки, що живуть у центрах фабричного промислу, знають як коло того діла ходити і капіталів трохи мають.

В машинах будучність України!

Тарас Франко.

ПОЗІР! — МАГАНОЙ СИТІ, ПА.!

Заходом Укр. Драм. Кружка
— відгреться —
перший раз в сій околиці

НЕВОЛЬНИК

драма в 5-ти діях зі співами і танцями.

В СУБОТУ, 30-ГО МАЯ 1925 Р.

в гали НОРКЕВИЧА (NORK'S HALL) MAHANOY CITY, PA.

Початок о год. 7.30 вечером.

На сю гарну драму запрошують всіх чесних Громадян і Громадянок з Маганой Сіті і околиці. Прибудьте всі, а будете вдоволені, за що ручить 120.22 **Комітет.**

ТВОРИ ТЕАТРАЛЬНІ

ЗА СИРОТОЮ БОГ З КАЛИНОЮ, обмежений в житю народ зі співами на 6 актів (14 осіб) 25 ц.
СЕЛЕ ЖЕ ПРАЦЮ, сцени комедія в одній акті (9 осіб) ..... 15 ц.
СИРОТИ, обмежений в житю народ зі співами (12 осіб) ..... 25 ц.

Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ПОШУКУЮ своєї жени Марії, котра 19-го падолиста м. р. лишила мене і пішла з другим чоловіком. Сей чоловік має знаки віспи на тварі і називаєся Гері, займаєся шевством. Лишивши мене взяла зі собою двоє дітий, хлопця Петро 22 місяці і дівчина, Катерина, 13 літ. Жено моє твоє серце, що оставилась мене із троїма дітьми! Я не знаю чи ти жиєш сама, чи можеш з тим чоловіком. Зголосіли, бійся Бога мене, тись присягала мені. Прошу тебе повернися до дітий. Або знакомі, котрі би її пізнали, най дадуть мені знати, то дістануть нагороду від мене. Вона малого росту і грубо. Походить зі села Богданівка, пов. Скалат. Прошу голоснитись на адресу:

ІВАН МОРОЗ 19-22
208 Walnut St., Allentown, Pa.

НА ПРОДАЖ ґроссерия, делікатесен і з яриною штор, клієнтеля українсько-польська, на 4 літа ліс, добре місце на бучерню і ґроссерию, продасть ся дешево по причині слабости в родині. Голоснися під ч. **4 BOYD ST., cor. Springfield Ave., Newark, N. J.** 118-21

ПЕТРЕ ВЕНҐЖИН, в цьли обопальної переписки подай свою адресу. Я щойно кілька місяців з краю. **ІВАН ЛЕХИЦЬКИЙ, 1 Dale Place, Yonkers, N. Y.** 18-23

ВСІМ ІНТЕРЕСОВАНИМ подаю до відома, що мая теперішня адреса є така: 119-20
MAFTEJ STAWCZANSKY,
38 Chauncy St., Astoria, L. I.

МАЄТОК!

Два 2-сімейні доми з одним склепом, зі всіми уліпшениями за $16.000 в Ляйден, Н. Дж. Голоситися: **П. КОВАЛЬЧИК, 409 State St., Perth Amboy, N. J.,** або **515 E. Price St., Linden, N. J.**

НА ПРОДАЖ бучерня і ґроссерия, айскрім і кенди, в добрім положенню між Славянами, ліс на 3 роки, продасть ся дешево бо муситься продати сего місяця. Голоситися під ч. **100 Van Winkle Ave., CLIFTON, N. J.** 18-23

ГАЛЯ ДО ВИНАЙМУ

на танці, представлення, концерти, віча як також на рухомі образці. Ціна після умови. Депозит 5 дол. Проситься замовляти завчасу: Адресувати: 100-
УРЯД ПАРОХІЯЛЬНИЙ,
42 Van Buren St., Passaic, N. J.

МУЩИНИ І ЖЕНЩИНИ,

маючі широкі знакомости, можуть заробляти по $100 і більше тижнево. Голоситься особисто від год. 10. до 12 рано до **Mr. J. M. ISAEFF, 51 E. 42nd St., New York City, Room 1601.** 17-22.

КОЛИ ЦІЛИЙ СВІТ СПИТЬ, тільки Ти спати не годен, бо терпиш на ріжні долегливости, як: ревмат, жовтуха, кашель, головні, зуб, очий, або кости, хороби легких, горла, хронічний кашель, цервовість, нечиста кров, на весняні прищі, дзьоби, вуграки, плями, лишаї, лупячуся шкіру, або волосся на лици, руках і тілі, наші пиявиці, кусаючі або життя тютюну, заживання табаки, пиволе, солітра, ослиу, валента, хронічне затвердение, сиве волосся, звалі груди, хочете мати буйне, полискуючеся або кучеряве волосся, не тривожтеся, бо наші правдиві средства тисячам дали поміч і Вас не заведуть. Зголоситься, або пишіть долучаючи 2-центову марку по пораду і цінник даром до: **WRUBLEWSKYJ N. N., 180 Ave. C, New York.**

ВЗОРИ жінка, нитки до вишивання **D. M. C.** і стемпловані річи. Пишіть по каталоґ до **UKRAINIAN BAZAAR, 168 E. 4th St., New York, N. Y.**

СПЕЦІЯЛІСТ З ЕВРОПИ

повідомляє про отворення дотхорського офісу для лічення шкірних кровних і нирковоі хоріб женщин і мущин. Дає поради для безплітних родин. **Dr. OTTO T. MEYER, 245 W. 43rd Street, New York City.**

МУФОВАННЄ

Перевозку меблі і всякі інші річи в місті і на дальшу віддаль.
LEON ZACHKO
350 ST. PAUL'S AVENUE, JERSEY CITY, N. J.
Tel.: Bergen 4511.

ФАРМИ!

ФАРМА В НЮ ДЖЕРЗИ 68 акрів, 3 акри ліса, річка перпливає через пасовисько, садок, дім 7 кімнат, 5 других забудовень, 4 корови, 2 добрих коні, 200 курий, 2 безрогі, качки, 20 акрів вівса, 20 кукурузи, всі машини, при самій місточку, 1 миля до стації. Ціна $7.500, готівкою $2.000. — **Фарма** 112 акрів доброї рільної землі, 25 акрів ліса, сад, озеро, дім 12 кімнат, ледівня, 7 других будинків, 12 коров, бик, 2 коні, 400 курий, 2 безрогі, вся потрібна машинерія, під ним доброї ріки і вивісної школи. Ціна $7000, готівкою $3000. **P. OWDY, 194 Ave. A, New York,** близько 12-ої улиці. 118—

КАЙДАШЕВА СИМЯ

повість, І. Нечуя-Левицького, з портретом автора і з передмовою Василя Щурата.

Вартість: 50 ц. Ціна: $1.00.

Замовлення слати на адресу:
"СВОБОДА"